

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság az Bf.II.647/2022. számú ügyben Szegeden, 2023. február 07. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a 12. sorszámú

í t é l e t e t:

A befolyással üzérkedés büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntetőügyben a *Gyulai Törvényszék 2022. július 19. napján meghozott 19.B.36/2022/16. számú ítéletét megváltoztatja.*

Terhelt1 vádlott szabadságvesztését 2 *(kettő)* évre enyhíti, a közügyektől eltiltást mellőzi.

A szabadságvesztést börtönben rendeli végrehajtani.

A szabadságvesztés végrehajtását 5 *(öt)* év próbaidőre felfüggeszti.

Terhelt1 vádlott *legkorábban* a büntetés *kétharmad* részének kitöltését követő nap bocsátható feltételes szabadságra.

Amennyiben a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását elrendelik, a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozata *börtön*, egyéb esetekben a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztést *fogház* fokozatban kell végrehajtani.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet *helybenhagyja* azzal, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletet *nyilvános* tárgyalás alapján hozta meg. Terhelt1 vádlott születési éve helyesen 1972.

A vádlott által elkövetett bűncselekmény jogszabályi alapja helyesen Btk. 299. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés a) pont *1. fordulat*.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Gyulai Törvényszék Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett befolyással üzérkedés büntetében [Btk. 299. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés a) pont]. Ezért a vádlottat 2 év 6 hónap szabadságvesztésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre és mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fogházban rendelte végrehajtani azzal, hogy a vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetés fele részének a letöltését követően feltételes szabadságra bocsátható. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.500 forintban állapította meg. Rendelkezett arról, hogy az így összesen kiszabott 500.000 forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén fogházban végrehajtható szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Az eljárás során lefoglalt 577.500 forintra, valamint további 422.500 forintra vagyonekbeosztást rendelt el.

[2] A törvényszék ítélete ellen a vádlott és a védője jelentett be fellebbezést egyezően eltérő tényállás megállapításáért és enyhítés érdekében.

[3] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.265/2026/6. számú indítványában a bejelentett fellebbezéseket alaptalannak tartotta.

[4] Észrevételezte, hogy eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor a 2022. július 19. napján megtartott tárgyaláson a vádirat ismertetését mellőzte arra történő hivatkozással, hogy az előkészítő ülésen a vádirat már ismertetésre került. A rendelkezésre álló ügyiratokból ugyanakkor megállapítható, hogy az előkészítő ülésen a vádlottak és a védők egybehangzó indítványára az elsőfokú bíróság mellőzte a vádirat ismertetését.

[5] Indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének [7] bekezdését akként helyesbítse, hogy személy helyesen 2020. december 31. napján intézkedett az ENAR rendszerbe történő változás bejelentése iránt, illetve az elsőfokú ítélet [26] bekezdés harmadik mondatát akként, hogy nem személy, hanem Terhelt1 mondta személynek az ott írtakat.

[6] Összességében indítványozta az elsőfokú ítélet helybenhagyását azzal, hogy a vádlott születési éve helyesen 1972.

[7] A vádlott védője a fellebbezésének indoklásában kifejtette, hogy védence az eljárás során teljeskörű, bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást tett. Indítványozta, hogy az ítéltábla további enyhítő körülményként értékelje azt, hogy a vádlott magas vérnyomás megbetegedésben szenved, valamint az alapítványok részére történő adományozását.

[8] Kiemelte továbbá, hogy a vádlott letétbe helyezett 1.000.000 forintot, amely összeget kártérítésként kívánja megfizetni személy részére. Indítványozta, hogy az ítéltábla nyomatékosan értékelje, hogy a vádlott bocsánatot kért személytől, aki a bocsánatkérést el is fogadta, illetve az okozott kár megtérítésére irányuló szándékát.

[9] A védő fellebbezésének indokolását azzal egészítette ki, hogy sem a vádiratból, sem pedig a további ügyiratokból nem állapítható meg, hogy kinek az indítványa alapján került megidézésre személy tanúként. Indítványozta továbbá, hogy az ítéltábla mellőzze az elsőfokú ítélet [31] bekezdéséből azt a megállapítást, hogy „személy vallomását e körben alátámasztotta az általa készítette hangfelvétel tartalma és a vádlott kommunikációjának hangfelvétele, retorikája.”, illetve a [32] bekezdésben foglaltakat. Ezzel összefüggésben előadta, hogy a 16. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv azt tartalmazza, hogy a bíró kérdésre az ügyész, a vádlott és a védő egybehangzóan akként nyilatkoztak, hogy az

„Interjú 001” felvételtől készült jegyzőkönyv ismertetését nem kéri. Utalt arra is, hogy a hangfelvétel nem került lejátszásra.

[10] Mindezekre figyelemmel a védő álláspontja, hogy ezen hangfelvétel nem lett a tárgyalás anyagává téve, így bizonyítékként nem értékelhető.

[11] A büntetés kiszabása körében hangsúlyozta, hogy a vádlott az eljárás során teljeskörű beismerő vallomást tett és tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott beismerő vallomását csak részbeni beismerésnek értékelte. A vádlott ugyanis a bűncselekmény tényállási elemeinek a teljeskörű megvalósulását tartalmazó nyilatkozatot tett és a cselekményének szándékos megvalósítását elismerte.

[12] A védelem álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen értékelte a folytatólágosságot súlyosító körülményként, hiszen a folytatólágosság törvényi feltételei nem állnak fenn, mivel a jelen ügyben nincs két önálló részselekmény, amelyek kapcsolódnak egymáshoz. A vádlottnak az akaratelhatározása egy bűncselekményre vonatkozott, ahol az általa megszerezni kívánt összeg nagyságának felemelésére irányuló magatartás ugyanazon cél érdekében került kifejtésre.

[13] Indítványozta mellőzni a súlyosító körülmények közül a vezető beosztású hivatalos személyre történő hivatkozást. Véleménye szerint a jogtárgyvédelem szempontjából ez külön többletet nem jelent.

[14] Kérte további enyhítő körülményként értékelni, hogy a vádlott a nagynénjét gondozza, valamint, hogy a vádlott a köz érdekében kiemelkedő munkát végez.

[15] A vádlott fellebbezésének írásbeli indokolásában kitért arra, hogy nagyon szegény, amit tett. Amennyiben végrehajtható szabadságvesztés kiszabására kerülne sor, úgy veszélybe kerülne a lánya és az édesanyja létezési feltételei. Indítványozta, hogy az ítéltábla a vele szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtását próbaidőre függesse fel.

[16] A vádlott és védője a fellebbezési nyilvános ülésen az írásban benyújtott fellebbezés indokolásait változatlan tartalommal fenntartották.

[17] A fellebbezések részben alaposak.

[18] Az ítéltábla a bejelentett fellebbezések folytán a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 590. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak alapján – figyelemmel az 583. § (4) bekezdésére – eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást teljeskörűen felülbírált. Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést nem vétett. Nem merült fel olyan körülmény sem, amelyre figyelemmel a terheltet fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni.

[19] Ugyanakkor – osztva a fellebbviteli főügyészség álláspontját – megállapította, hogy eljárási szabályt sértett a törvényszék, amikor arra figyelemmel, hogy nem került sor az előkészítő ülésen a vád lényegének ismertetésére, a Be. 517. § (2) bekezdés a) pontban írtak ellenére mégsem hívta fel az ügyészt a vád lényegének ismertetésére. Az ügyiratok tartalma alapján azonban megállapítható, hogy a törvényszék a vádiratot megfelelő időköznel kézbesítette a vádlott és védője részére, annak tartalmát megismerhették, így ezen eljárási szabálysértés az ügy érdemi elbírálására kihatással nem volt, ezért ennek csupán a megjegyzésére szorítkozott az ítéltábla.

[20] Ami a védői álláspontot illeti, az ítéltábla egyetértett azon észrevétellel, amely szerint eljárási szabályt sértett akkor is az elsőfokú bíróság, amikor az „Interjú001” felvételtől készült jegyzőkönyvet a tárgyaláson nem ismertette, azonban ennek ellenére bizonyítékként értékelte.

[21] A 19.B.36/2022/16. számú jegyzőkönyv tartalma alapján az állapítható meg, hogy a bíró kérdésére az ügyész, a vádlott és a védő az „Interjú001” felvételtől készült jegyzőkönyv ismertetését nem kérték, valamint az elsőfokú bírósági eljárás során ezen hangfelvétel lejátszására sem került sor.

[22] A Be. 531. § (1) bekezdése alapján az egyesbíró a tárgyaláson ismerteti a bizonyítás eszközéül szolgáló iratok lényegét. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése alapján az egyesbíró, az ügyész, a védő vagy a vádlott indítványára elrendelheti, hogy az iratok lényegének ismertetése helyett az iratok meghatározott részének felolvasására kerüljön sor.

[23] A tényállás tisztázása a bíróság ítélezési feladatához tartozik, a bíróságnak az ügydöntő határozatában számot kell adnia arról, hogy a bíróság a tényállás megállapításánál milyen bizonyítékokat és miért fogadott vagy miért nem fogadott el. Az adott bizonyítékot értékelni akkor lehet, ha azt a bíróság – jelen esetben az „Interjú001” felvételtől készült jegyzőkönyvet – a tárgyalás anyagává teszi. Az irat tárgyalás anyagává tételének két formája van, az irat lényegének ismertetése, vagy az irat meghatározott részének a felolvasása.

[24] Jelen ügyben az állapítható meg, hogy a bíróság az „Interjú001” felvételtől készült jegyzőkönyvet nem ismertette, illetve annak meghatározott részének felolvasására sem került sor a tárgyalás során, ekként ezen irat nem lett a tárgyalás anyagává téve, azaz bizonyítékként nem használta fel, így azt a tényállás megállapítása során nem értékelhette volna.

[25] Ettől eltérő eset az, amikor a bíróság mellőzi a bizonyítást az ügyészség, a vádlott és a védő által valósnak elfogadott tények tekintetében [Be.163. § (4) bekezdés c) pont]. Jelen esetben azonban nem ez történt.

[26] A fentiekre tekintettel – osztva a védői álláspontot – az ítéltábla a bizonyítékkértékelés köréből kirekesztette az „Interjú001” felvételtől készült jegyzőkönyvet, így mellőzte az elsőfokú ítélet [31] bekezdéséből azt a megállapítást, hogy „személy vallomását e körben alátámasztotta az általa készítette hangfelvétel tartalma és a vádlott kommunikációjának hangfelvétele, retorikája.”, továbbá a [32] bekezdést.

[27] Ezen eljárási szabálysértésnek azonban nem volt érdemi kihatása a tényállás megalapozottságára.

[28] A törvényszék a vád tárgyát képező releváns tényekre nézve egyébként megfelelően széles körű bizonyítást vett fel, az annak során beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben is értékelte, mérlegelte és az iratoknak megfeleltethető, logikus, helytálló indokát adta annak, hogy mely bizonyítékokat és miért fogadott el az ítéleti tényállás alapjául.

[29] Terhelt1 vádlott tulajdonképpen beismerte a bűnösségét a terhére rótt bűncselekmény tekintetében, a nyomozás során is részletes vallomást tett. A későbbiekben – írásbeli vallomásaiban – annyiban módosította vallomását, hogy nem saját elhatározásából, hanem személytől kapott információk alapján határozta el, hogy pénzt kér személytől azért, hogy intézkedjen hatósági ügyének minél kedvezőbb elbírálása érdekében. Vallotta továbbá, hogy az 1 millió forint átadását követően személy zaklatta és könyörgött neki, hogy továbbra is próbáljon intézkedni ügyében. Ennek hatására döntötte el, hogy újabb pénzüsszeget fog kérni személytől. A vádlott ezen vallomásának módosítása azonban a büntetőjogi felelősségét nem érintette.

[30] Az elsőfokú bíróság részletesen foglalkozott a vádlotti vallomás mellett személy vallomásával is, és meggyőző indokát adta annak, hogy a vádlott védekezésének személy vallomásától eltérő részleteit miért nem fogadta el a tényállás megállapításakor. Ebben a körben az ítéltábla – osztva a fellebbviteli főügyészség észrevételét - az elsőfokú

ítélet [26] bekezdése annyiban helyesbítette, hogy a negyedik sorban kezdődő harmadik mondatban nem személy, hanem Terhelt1 mondta személynek az ott írtakat.

[31] Megjegyzi ebben a körben az ítéltábla a személy tanúkenti kihallgatására irányuló védői kifogás vonatkozásában, hogy a vádirat benyújtásakor személy vádlottként szerepelt az ügyben, így tanúkenti kihallgatására vonatkozó indítvány megtételére nem is kerülhetett sor a vádiratban. A 2022. május 5. napján megtartott előkészítő ülésen a Gyulai Törvényszék személy II. r. vádlott beismerő nyilatkozatát elfogadta, aki a tárgyaláshoz való jogáról lemondott, majd vonatkozásában a törvényszék jogerős ítéletet hozott. Ezt követően a 2022. július 19. napján megtartott tárgyaláson az elsőfokú bíróság személyt tanúként kihallgatta. személy tanúkenti megidézésére hivatalból került sor.

[32] A Be. 164. § (3) bekezdése kimondja, hogy – bizonyítási eszközök beszerzésére irányuló – indítvány hiányában a bíróság bizonyíték beszerzésére és megvizsgálására nem köteles. Ebből azonban nem következik az, hogy a bíróság bizonyítást kizárólag indítványra folytathat le. Mindebből csupán az következik, hogy a bíróság a vád bizonyítására nem kötelezhető, a vád tisztázása során bizonyítási eszközöket hivatalból is és indítvány alapján is beszerezhet.

[33] Az ítéltábla a törvényszék ítéletének a vádlott személyi körülményeit tartalmazó részét az alábbiakkal egészítette ki:

[34] Terhelt1 vádlott szorongásos megbetegedésben szenved, valamint beteg édesanyját ápolja. A vádlott mindezek mellett alapítványok részére végez adományozásokat.

[35] Az ítéltábla a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását helyesbítette:

[36] Az ítéleti tényállás [7] bekezdésének hetedik sorában személy helyesen 2020. december 31. napján intézkedett az ENAR rendszerbe történő változás bejelentése iránt (nyomozati iratok 74. oldal).

[37] A törvényszék által megállapított tényállás a fenti helyesbítéssel együtt teljes mértékben megalapozott és azt az ítéltábla a másodfokú felülbírálat alapjául elfogadta.

[38] Az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére.

[39] Ami a vádlott cselekményének jogi minősítését illeti, azt helyesen állapította meg a törvényszék, hogy Terhelt1 vádlott cselekménye kimeríti a befolyással üzérkedés törvényi tényállását. A törvényszék ezzel kapcsolatban kifejtett indokait az ítéltábla – annak megismétlése nélkül – mindenben osztotta.

[40] Helyesen foglalt állást a törvényszék akkor is, amikor a vádlott által elkövetett befolyással üzérkedés büntettét folytatólagosan elkövetettnek minősítette.

[41] Az irányadó tényállás alapján Terhelt1 vádlott első alkalommal 1 millió forintot kért el a maga számára személytől azt állítva, hogy segítséget tud nyújtani abban, hogy hatósági ügye minél kedvezőbb elbírálására kerüljön sor. Az 1 millió forint átadását követően Terhelt1ben további pénzösszeg megszerzésére irányuló szándék alakult ki, amelynek során időközben felmerülő nehézségekre hivatkozással további 3 millió forintot kért el személytől azt állítva, hogy ügyének kedvezőbb elbírálására ezen pénzösszeg megfizetése esetén van lehetőség.

[42] Amint a BH2019. 286. számú eseti döntésében a Kúria kifejtette, a befolyással üzérkedés elkövetési magatartása az előny kérésével befejeződik. Így a vádlott cselekménye összesen kettő részcselekményre osztható, mindkét elkövetési magatartása külön-külön is bűncselekménynek minősül, hiszen nem ugyanazon pénzösszeg megszerzése érdekében fejtett ki többször elkövetési magatartást, amely természetes egység lenne.

Folytatólagos a befolyással üzérkedés, ha ugyanazon ügyben akár ugyanattól a személytől, akár az ügy több érdekeltjétől – egységes akaratelhatározással – rövid időközönként többször kér előnyt az elkövető.

[43] A Terhelt1 vádlott terhére megállapított bűncselekmény 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, míg az irányadó középmérték 5 év.

[44] A büntetés kiszabásának felülbírálata során a másodfokú bíróság az enyhítő körülmények köréből mellőzte, hogy a vádlott az előkészítő ülésen bocsánatot kért személytől, aki el is fogadta azt. A befolyással üzérkedés jogi tárgya a közélet tisztaságához, a hivatalos személyek és a gazdálkodó szervezetek részére vagy érdekében tevékenységet végző személyek befolyástól mentes döntésébe vetett közbizalom. Ekként személy nem sértette ennek a bűncselekmények, sőt személy maga is a jogtalanság talaján állt, amikor 1 millió forintot átadott a vádlott részére, hogy hatósági ügyének a kimenetele kedvezőbb legyen a számára, azaz vesztegetés céljából adta azt át Terhelt1 vádlottnak. Ekként ezen összeg nem minősül károkozásnak, és így kártérítésnek sincs helye.

[45] További enyhítő körülményként értékelte az ítéltábla, hogy a vádlott a beteg édesanyjának ápolásáról gondoskodik, illetve, hogy magas vérnyomás megbetegedésben szenved (Kúria 56. számú BK. véleménye II/2. és 4. pontja). További enyhítő körülmény a vádlott köz javára ellenszolgáltatás nélkül végzett szolgáltatásai (Kúria 56. számú BK. véleménye II/5.).

[46] Megjegyzi az ítéltábla, hogy enyhítő körülményként nem az értékelendő, hogy a vádlott egy kiskorú gyermek tartásáról köteles gondoskodni, hanem az, ha ténylegesen gondoskodik is a gyermekről (Kúria 56. számú BK. véleménye II/4.). Ezért az ítéltábla azt értékelte enyhítő körülményként, hogy a vádlott egy kiskorú gyermekének tartásáról gondoskodik.

[47] Osztotta az ítéltábla a védelem azon álláspontját, amely szerint a vádlott vallomása bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomás volt. A vádlott eltérő vallomásai a büntetőjogi felelősségére nem voltak kihatással, azok a bűnösség megállapítása körében nem bírtak relevanciával. Így a vádlott beismerő vallomását nem csak kisebb súllyal, hanem teljeskörűen kellett figyelembe venni (Kúria 56. számú BK. véleménye II/11.).

[48] További súlyosító körülményként értékelte az ítéltábla azt, hogy a befolyásolásra törekvés meg is valósult.

[49] A védői állásponttal ellentétben az ítéltábla osztotta a törvényszék azon megállapítását, amely szerint súlyosító körülményként értékelte azt, hogy a vádlott a befolyással üzérkedés büntetettét vezető beosztású hivatalos személyre hivatkozással követte el. Ugyanis az a körülmény, amit a törvény egyes bűncselekményeknél minősítő körülményként értékel, más bűncselekménynél súlyosító körülmény (Kúria 56. számú BK. véleménye II/11.).

[50] A helyesbített és kiegészített bűnösségi körülmények mellett a büntetlen előéletű, beismerő vallomást tett vádlott esetén elegendő a törvényi minimumnak megfelelő tartamú szabadságvesztés büntetés alkalmazása, így azt 2 évre enyhítette. Az enyhítő körülmények és különösen a vádlott személyi körülményei alapján alaposan feltehető, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető, ezért a szabadságvesztés végrehajtását a Btk. 85. § (1) bekezdése alapján, ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdésében meghatározottak szerinti maximális 5 év próbaidőre felfüggesztette.

[51] A Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg, annak eggyel enyhébb végrehajtási fokozatban való megállapítását nem találta az ítéltábla indokoltnak.

[52] A szabadságvesztés büntetés végrehajtásának próbaidőre történt felfüggesztésére figyelemmel az ítéltábla a vádlott közügyektől eltiltására vonatkozó rendelkezést – törvényi feltétel hiánya folytán – mellőzte.

[53] Megállapította, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap bocsátható feltételes szabadságra a Btk. 38.§ (2) bekezdés a) pontjának megfelelően, mivel a büntetés fele részének letöltése utáni feltételes szabadságra bocsáthatóságot sem tartotta indokoltnak az ítéltábla.

[54] A kiszabott pénzbüntetést az ítéltábla arányosnak találta, ugyanakkor a Btk. 51. § (2) bekezdése alapján rendelkezett akként, hogy amennyiben a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását elrendelik, a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, egyéb esetekben a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztést fogház fokozatban kell végrehajtani.

[55] Megjegyzi az ítéltábla a büntetés kiszabása körében, hogy a Btk. 79. §-a alapján a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. Ekként az elsőfokú bíróság az ítélet [45] bekezdésében tévesen határozta meg a büntetés célját, ugyanis a kiszabott büntetésnek nem elrettentőnek kell lennie, hanem annak célja a megelőzés.

[56] A törvénynek megfelelően rendelt el az elsőfokú bíróság vagyonekobzást a vádlottal szemben, annak jogszabályi alapjait is helyesen jelölte meg.

[57] Tekintettel a 8/2015. (IV.17.) AB határozatban írtakra, a másodfokú bíróság hivatalból vizsgálta a Btk. 102. § (1) bekezdése szerinti előzetes bírósági mentesítés lehetőségét, mivel vele szemben végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztést szabott ki. Megállapította, hogy a vádlott az általa elkövetett bűncselekmény tárgyi súlya, jellege miatt nem érdemes arra, hogy előzetes mentesítésben részesüljön.

[58] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletet nyilvános tárgyalás alapján hozta meg. Terheltl vádlott születési éve helyesen 1972.

[59] A Kúria 61. számú BK vélemény 3. a) pontjában meghatározottak szerint az elkövetési magatartás azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzatainál a törvényi tényállási fordulat megjelölésével kell utalni az elkövetési magatartásra, amelyet az elsőfokú bíróság elmulasztott.

[60] A vádlott által elkövetett bűncselekmény jogszabályi alapja helyesen Btk. 299. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés a) pont *1. fordulat*, miután a befolyással üzérkedés büntetettét hivatalos személy vesztegetését *állítva* követte el.

[61] A helybenhagyás indokait a határozat a Be. 605. (4) bekezdésére figyelemmel röviden tartalmazza.

[62] Az ítélettel szemben a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Szeged, 2023. február 9.

Dr. Mezölaki Erik
a tanács elnöke

Dr. Halász Edina
előadó bíró

Dr. Kiss Dániel
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.647/2022/12. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 19.B.36/2022/16. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon *jogerőre emelkedett*.

Szeged, 2023. február 9.

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke